

Al peu de la Gran Penya del **Bosc dels Contes**, l'**Ase Baldiri** estava intentant una tasca gairebé impossible. Havia de portar unes caixes de pomes per al berenar de tota la colla, però el camí estava bloquejat per una muntanya de pedres i sorra que havia caigut després de la pluja.

En Baldiri, que és molt treballador, empenyia i empenyia, però les pedres no es movien. —És massa difícil! No ho aconseguiré mai —va dir en Baldiri, deixant caure les orelles amb tristesa. Estava a punt de rendir-se.

En aquell moment, el **Conillet Albert** va sortir d'entre uns arbustos. Havia sentit els sospirs de l'ase amb les seves orelles llargues i atentes. —Ei, Baldiri! Per què sents aquesta cara tan llarga? —va preguntar l'Albert amb un saltet. —Vull passar, però aquesta muntanya és massa gran per a mi —va respondre l'ase.

L'Albert, que és petit però molt llest, va mirar la muntanya de pedres i després va mirar l'ase. —Saps quin és el problema? Que intentes moure tota la muntanya d'un sol cop. Per què no provem de moure només les pedres petites primer?

L'**Oriol el mussol**, que ho mirava tot des de la branca d'un pi, va afegir amb la seva veu pausada: —Escolta l'Albert, Baldiri. La **perseverança** no consisteix a fer-ho tot de pressa, sinó a no deixar de caminar, per petita que sigui la passa.

Així que es van posar a la feina. En Baldiri treia una pedra gran, i el conillet Albert en treia tres de petites. Poc a poc, el que semblava una paret insuperable es va anar fent petita. La **Bruna la guineu** va aparèixer per donar-los ànims i ajudar-los a calcular per on era millor passar.

Al cap d'una estona, el camí estava lliure. En Baldiri va passar amb les seves caixes de pomes, sentint-se més orgullós que mai. No només havia aconseguit passar, sinó que havia après que, amb **paciència** i l'ajuda dels amics, cap muntanya és prou alta.

Aquella tarda, tot el Bosc dels Contes va berenar pomes dolces, i en Baldiri va prometre que, la propera vegada que una cosa li semblés impossible, recordaria que només cal començar per la primera pedra.

□ Proposta educativa per a famílies i mestres

Aquest conte és ideal per parlar amb els nens sobre la **frustració** quan alguna cosa no els surt a la primera.

□ Preguntes per reflexionar:

1. **Com se sentia en Baldiri al principi?** Has sentit mai que una tasca (com els deures o un dibuix) era com una “muntanya de pedres”?
2. **Què li va dir el Conillet Albert?** Per què és millor fer les coses a poc a poc que intentar-ho tot de cop?
3. **Qui va ajudar en Baldiri?** Per què és important demanar ajuda quan ens sentim bloquejats?

□ Activitat: “El meu camí de pedres”

Dibuixeu un camí amb pedres grans. A dins de cada pedra, l’infant pot escriure una cosa que li costi fer (lligar-se els cordons, recollir les joguines, llegir millor). Cada vegada que ho aconsegueixi, pot pintar la pedra de colors!

Comparteix

- [Feu clic per compartir al Facebook \(S'obre en una nova finestra\) Facebook](#)
- [Feu clic per compartir a X \(S'obre en una nova finestra\) X](#)
- [Feu clic per enviar un enllaç per correu electrònic a un amic \(S'obre en una nova finestra\) Correu electrònic](#)
- [Feu clic per compartir a X \(S'obre en una nova finestra\) X](#)
- [Feu clic per compartir al WhatsApp \(S'obre en una nova finestra\) WhatsApp](#)